

[Ninn-Hansen.]

en skrivelse, som folketingsudvalget modtog for 2 år siden fra Dansk Fiskeriforening og Vestjysk Fiskeriforening. Det er en skrivelse af 22. april 1963, der er optrykt i Folketingstidende 1962-63, tillæg B. sp. 786. Jeg vil gerne oplæse slutningen af denne skrivelse, som jeg synes er meget afgørende; der står her:

„Herudover ønsker man tillige at påpege, at en løsning af det her foreliggende spørgsmål efter de foreslåede regler også ud fra praktiske hensyn må anses for uacceptabel, idet man særligt fremhæver, at herboende danske fiskeres indsats i Grønland, som fra mange sider er påkaldt med overordentlig stor styrke, og som man er enig i bør fremmes og støttes mest muligt, ikke vil kunne udfolde sig i ønsket omfang, såfremt særlige begrænsninger som de foreslåede skal være gældende.“

På den måde har de 2 fiskeriforeninger vendt sig imod bopælsbestemmelserne; og ikke mindst under hensyn til det behov, der er for, at danske fiskere i langt højere grad kan deltage i fiskeriet på bankerne og derved bevirke, at man opnår de tilstrækkelige tilførsler til fiskerianlæggene, mener jeg, at det nu haster med at få revideret erhvervsloven.

Kirkegaard: Fra forhandlingerne i Grønlandsudvalget af 1960 erindrer jeg godt, at der gjorde sig forskellige opfattelser gældende angående erhvervsudøvelsen i Grønland, men alligevel kan jeg i dag på mit partis vegne give tilslutning til det lovforslag, som er fremsat.

Jeg er enig med den højtærede minister for Grønland i, at vi næppe bør gennemføre ændringer i bestemmelsen om udøvelse af erhvervsvirksomhed i Grønland, inden disse problemer har været til behandling i det grønlandske landsråd.

Vivike: Socialistisk folkeparti kan tiltræde, at man udskyder revisionen af loven om udøvelse af erhverv i Grønland, således at landsrådet i sit næste møde kan tage stilling til bopælskravet.

Må jeg have lov til at sige, at det er mit inderlige håb, at landsrådet ikke vil

ønske dette bopælskrav ophævet. En ophævelse af kravet om bopæl i Grønland som betingelse for at udøve erhverv deroppe kan få katastrofale følger for landsdelen og for grønlænderne. Det vil betyde, at dansk privat kapital vil blive sluppet løs til investeringer i Grønland. Formålet med sådanne investeringer vil udelukkende være profit, og det vil det grønlandske samfund og dermed grønlænderne komme til at betale dyrt for, for der vil kun i meget ringe omfang blive taget hensyn til menneskene, deres uddannelse, deres udvikling. De fleste investeringer, der foretages i øjeblikket i Grønland, foretages for menneskenes skyld og af hensyn til menneskene. Danske private investeringer vil blive foretaget af hensyn til penge. Det er en meget væsentlig, en meget alvorlig forskel. Derfor bør adgangen til disse investeringer ikke lettes ved en ophævelse af bopælskravet. Det vil efter min mening være ødelæggende for Grønlands udvikling.

Erik Østergaard: Grønlandsudvalgets betænkning giver et indblik i mange problemer, der knytter sig til udøvelsen af erhverv i Grønland. Det barske klima, de få og ret ringe naturrigdomme giver ikke særlig gode eksistensmuligheder for den grønlandske befolkning. Da Grønland er en del af det danske rige, har den stedlige befolkning selvsagt et rimeligt krav på, at der fra dansk side gøres en indsats for at hjælpe disse mennesker til en bedre udnyttelse af de fra naturen givne muligheder, så de gennem bedre økonomiske forhold får bedre levevilkår.

Når der som bekendt igennem mange år har været ydet endog betydelige beløb fra dansk side til Grønland og en stab af danske embedsmænd har været ansat samme sted, må man undre sig over, at den tilsigtede udvikling er gået så uendelig langsomt, og man fristes til at spørge: har denne sag ikke ofte været grebet lidt forkert an? Det grønlandske folk er jo af naturen selvhjulpent og har været dygtigt til at klare sig og skaffe sig et udkomme gennem de gamle fangstmetoder, men det er givet, at skal det hjælpes til en højere levestandard, må der en omstilling til. Problemet er derfor, om denne hjælp til er-